

Nr 1306

Av herr **Åkerlind**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 160, med förslag till lag om ändring i lagen (1938: 121) om hittegods, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 160 föreslås att tidsfristerna för att göra gällande sin rätt till hittegods och flyttade fordon skall starkt förkortas.

När det gäller föreslagna ändringar i hittegodslagen förefaller sänkningen av förvaringstiden för gods från sex till tre månader, när det gäller okänd ägare, ytterst betänklig ur rättssäkerhetssynpunkt. Det kan ju ofta vara fråga om gods som inte genast har saknats. Alldeles särskilt torde väl detta gälla gods som stulits vid inbrott i fritidsbostäder. Ännu mer tveksam är den föreslagna förkortningen av tremånadersfristen för känd ägare och upphittare till en månad. Som polischefen i Stockholm påtalat skulle det kunna medföra svårigheter för vederbörande att bevaka sin rätt i samband med semestrar och andra ledigheter som överstiger en månad. Med kännedom om hur svårt det kan vara att få kontakt med en person som är bortrest på semester, särskilt när det gäller ensamstående, blir invändningen ännu tyngre.

Liknande invändningar kan göras när det gäller förslaget till ändringar i lagen om flyttning av fordon.

Ett genomgående argument i propositionen för sänkning av förvaringstiderna är att förvaringsutrymmena inte räcker till. Det får inte vara skäl för att tumma på rättssäkerheten.

Hur liten betydelse för förvaringsutrymmet en sänkning av förvaringstiderna skulle få när det gäller fordon framgår också av vad som sägs i rikspolisstyrelsens yttrande att »flertalet av de i Stockholms, Göteborgs och Malmö polisdistrikt flyttade fordonen — cirka 95 % — har antingen avhämats inom några få dagar eller skrotats». Detta får å andra sidan inte vara skäl för att inte säkra rättstryggheten för det fåtal som inte hämtar sina fordon inom några få dagar.

Departementschefens uttalande på sidan 10 att »från rättssäkerhetssynpunkt kan inte resas några invändningar mot reformen» är märkligt. Framför allt när redan i nästa stycke anföres att man inte kan garantera att meddelande om upphittat gods verkligen når adressaten.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,
att riksdagen avslår Kungl. Maj:ts proposition nr 160 med förslag till lag om ändring i lagen (1938: 121) om hittegods, m. m.

Stockholm den 2 december 1969

Allan Åkerlind (m)